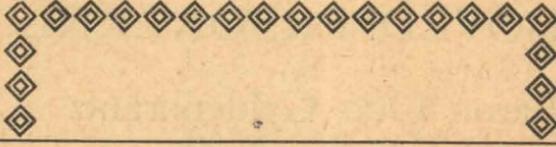

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

EVENTYRERSKEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

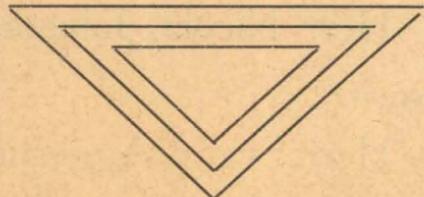

Eventyrersken

Drama i 3 Akt. 50 Afd.

af Nordisk Films Kompagni

Gribende Billeder fra en
Kvindes omskiftelige Liv

August Blom

HOVEDPERSONERNE:

Baron Otto Gyldenkrantz

Herr Aage Hertel

Magda, hans Hustru

Gustav Jönsson

Herr Torben Meyer

Johan Holck

Herr Svend Kornbeck

Niels, hans Søn

Herr Nicolai Johannsen

Silkowitz

Herr Svend Aggerholm

Grev Albert v. Schönau

Herr Oscar Stribolt

Leo Davidoff, Ambassador

Herr Svend Melsing

*** Betty Nansen

AFDELINGER

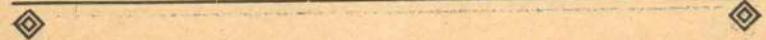
1. Ilde lidt!
2. »Hr. Gustav Jönsson!«
3. »De tager vel med til Travløb.«
4. »Baronessen er taget til Travløb!«
5. En rasende Ægtemand.
6. Skandalen paa Væddeløbsbanen!
7. Familieraad.
8. »Jeg vil hellere end gerne skilles!«
9. Gustav Jönsson som Redningsplanke.
10. I Wiens Paladshotel.
11. Kapelmester Silkowitz.
12. Kærligheden afkølnes.
13. Alene.
14. Et besejret Musikgeni!
15. Kærlighed — Spillelidenskab — Had!
16. De sidste Penge.
17. Bekendtskabet med Legationsraaden.
18. En Souper.
19. Silkowitz' uappetitlige Handel!
20. Et Forskud.
21. Ambassadøren Leo Davidoff.
22. Som Davidoffs Elskerinde.

23. De Chevillonske Bomber!!
24. »Jeg skal bruge Penge!«
25. Et probert Stykke Arbejde.
26. Hos Magda.
27. Tegninger til de Chevillonske Bomber afleveres.
28. Davidoff kopierer dem.
29. »Planerne — Kære, de er stjaalne.«
30. En nedrig Hævn.
31. Flængen i Silkowitz' Frakke.
32. Planernes ny Opbevaringssted.
33. Hos v. Schönau.
34. Alene!
35. v. Schönau laver Uorden i sine Papirer.
36. »Jeg har været Genstand for et Tyveri.«
37. Silkowitz hjemme igen.
38. Politiet arbejder.
39. Planen —!!
40. Et Møde.
41. . . . hos Gesandten Kl. 3 . . .
42. Tryllebunden!
43. . . . kan umuligt komme . . .
44. Kærlighed — eller Kvindelist?
45. Ministeren underretter Godsejer Holck.
46. Stille Hyrdetimer.
47. Gamle Holck hos Sønnen.
48. Forvirring — Fortvivelse.
49. »Det var hende, der bandt mig!«
50. Nemesis!!

»Jeg vil hellere end gerne skilles!«

Grev Otto von Gyldenkrantz har paa Trods af sin stok-konservative Familie giftet sig med den smukke, men meget letsindige Magda, og da Otto er en meget svag Natur, kører hun ham i stramme Tøjler til stor Ærgrelse for den grevelige Familie, der kun pønser paa en Lejlighed til at faa hende ud-stødt af Familien. Denne lader ikke vente længe paa sig. En Dag overrasker Otto sin Kone ude paa Væddeløbsbanen med en kendt yngre Levemand. Han gør Skandale, og næste Dag svælger Aviserne i den fede Bid midt i Agurketiden. Ottos Familie oprøres til det yderste og henvender sig til Slægtens Overhoved, den myndige Godsejer Johan Holck, og beder ham

I det glade Wien.

om at tage Affære. Holck efterkommer Opfordringen og faar i en Hast ordnet Skilsmissen mellem Otto og Magda, og da hun ikke vil blive i Byen efter den Skandale, indvilliger hun i at rejse bort med Stridens Æble, den unge Levemand, Gustav Jönsson. Og den grevelige Familie aander atter lettet.

Magda og Jönsson, der har slaaet sig ned i Wien, kommer dog ikke videre godt ud af det sammen. De skændes fra Morgen til Aften, og en skønne Dag forlader Jönsson hende og rejser hjem, et Eventyr rigere, medens Magda maa se at klare sig, som hun bedst kan. Paa en stor Natrestaurant møder hun sin Skæbne i Ungarerren Silkowitzs Skikkelse. Silkowitz diri-

Da de sidste Penge tabtes.

gerer Orkesteret og faar hurtigt Øje paa den høje blonde Kvinde, der sluger ham med Øjnene. I en Pause indleder han Bekendtskab med hende, og der opstaar hurtigt et Kærlighedsforhold imellem dem.

Men — naar Krybben er tom, bides Hestene — siger det gamle Ord, og saaledes ogsaa her. Magda har snart brugt sine sidste Penge, takket være Silkowitzs vanvittige Spillelidenskab. Hver en Øre er gaaet med ved det grønne Bord, og først nu — desværre for sent — faar Magda Øjnene op for, at Silkowitz i Virkeligheden ikke er andet end en af de almindelige internationale Alfons-Typer.

Planen lægges.

Ved det grønne Bord stifter de Bekendtskab med Legationsraad, Grev von Schönau, der galant inviterer dem paa Souper. Men under denne hører Magda til sin Forfærdelse, at Silkowitz købslaar med Greven om at afstaa hende, ja, det er endda naaet saa vidt, at Greven har betalt Silkowitz et større Forskud. Hun forlader straks Selskabet, men forinden præsenterer Greven hende for sin diplomatiske Modstander, den unge Ambassadør Leo Davidoff. Magdas letfængelige Hjerte kommer straks i Brand ved Synet af den unge, elegante Diplomat, og allerede næste Dag opøsger han hende og tilbyder hende sin Hjælp, som hun med Tak modtager.

Afskriften tages.

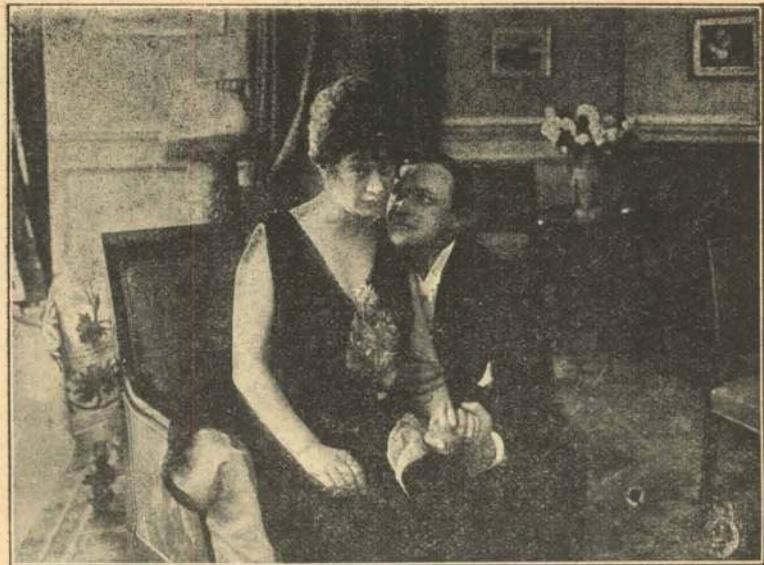
Et halvt Aars Tid er gaaet. Magda har, takket være Davidoffs Rundhaandethed, faaet installeret sig i sin egen Villa, og fører her en Stor-Kokottes skiftende, men glædesløse Liv. Davidoff, i hvem hun efterhaanden bliver mere og mere forelsket, udnytter denne Chance ved at overtale hende til at faa listet Hemmeligheden om de Chevillonske Bomber ud af Grev Schönau, der opbevarer denne. Magda gør alt, hvad Davidoff vil have, og naar virkelig ogsaa saa vidt, at hun faar lokket Papirerne fra Schönau. Men som den kluge Kvinde hun er, regner hun hurtigt ud, at her kan der slaas to Fluer med et Smæk. Silkowitz plager hende nemlig fra Morgen til Aften

Et skæbnesvangert Møde.

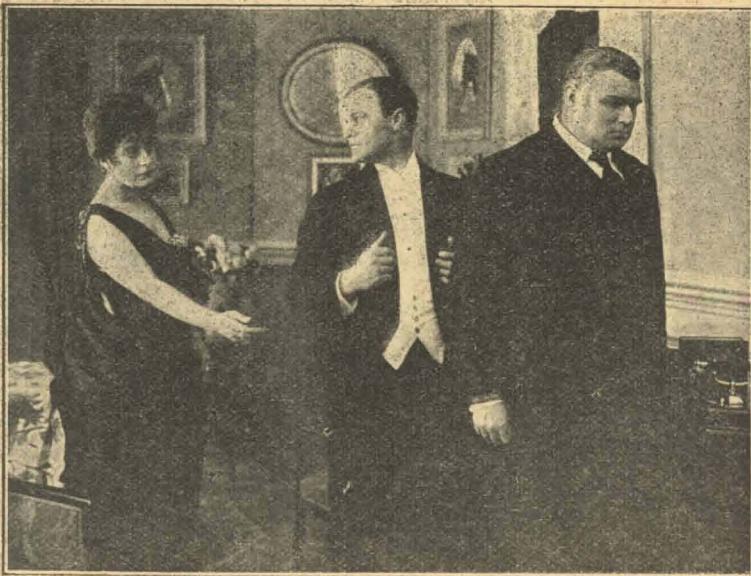
om Penge, og der er intet, hun helligere ønsker sig end at faa ham fra Halsen. Hendes Plan er snart lagt. Efter at Davidoff har kopieret Papirerne, syr Magda ved en snedig Manøvre Originalen ind i Silkowitzs Frakke, hvorefter hun sender ham hen til Schönaau i et ganske ligegyldigt Ærinde. Schönaau lader ham — paa Magdas Opfordring — være alene paa Kontoret et Øjeblik, og da Silkowitz er gaaet, sætter Schönaau Kontoret paa den anden Ende over »de stjaalne Papirer«. Listen lykkes Silkowitz arresteres, Papirerne findes i hans Frakke, og han dømmes, trods hans Benægtelse af Tyveriet.

En Dag træffer Magda paa en stor Restaurant Godsejer

Klokken 3!

Johan Holck, der er taget ned for at se til sin Søn, Legationssekretær Niels Holck. Straks Magda har set den unge Holck, er hun forelsket i ham. Det lykkes hende ogsaa, bag Gods-ejerens Ryg, at komme i Forbindelse med ham, og han er snart lige saa forelsket i hende, som hun i ham. I Restauranten har hun hørt, at Niels næste Dag Kl. 3 skal give Møde hos Ge-sandten i Anledning af en Mission, som kan blive afgørende for hele hans Fremtid. Da Niels nu i sin ungdommelige Begejstring beder om at maatte aflægge hende en Visit, giver hun ham Lov dertil, men erklærer smilende, at hun er kun hjemme Kl. 3 den næste Dag. Og hun har ikke taget fejl. Niels

Nemesis!

stiller hos hende, præcis Klokken 3, efter forinden at have frabedt sig det ærefulde Hverv hos Gesandten. Da Godsejeren erfarer dette, bliver han ude af sig selv af Raseri og stormer hjem til Sønnen, og her møder han Magda. Først nu gaar det op for ham, hvem det er, der staar bagved. Rasende fortæller han Sønnen, hvem og hvad den Kvinde er, han elsker, og da Niels stilles overfor Valget mellem Magda og Faderen, vælger han den sidste. Ensom glider Magda ud igen i det Liv, der for hende ikke synes at rumme andet end Skuffelser.

A/S „FOTORAMA“
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a.
lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedtagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

Optaget af
Nordisk Films Co.
Nr 68

Ab. L. Hirsch

KØBENHAVN S.

E v e n t y r e r s k e n.

— — — — —

Personerne:

Baron Otto Gyldenkrantz.	Herr Aage Hertel.
Magda, hans Hustru.	Fru Betty Nansen.
Gustav Jönsson.	Herr Torben Meyer.
Johan Holck.	Herr Svend Kornbeck.
Niels, hans Søn.	Herr Nicolai Johannsen.
Silkowitz.	Herr Svend Aggerholm.
Grev Albert v. Schönau.	Herr Oscar Stribolt.
Leo Davidoff, Ambassadør.	Herr Svend Melsing.

Grev Otto von Gyldenkrantz har paa Trods af sin stokkonervative Familie giftet sig med den smukke men meget letsindige Magda, og da Otto er en meget svag Natur, kører hun ham i stramme Tøjler til stor Årgrelse for den grevelige Familie, der kun pønser paa en Lejlighed til at ~~aff~~ ^{paa} hende udstødt af Familien. Denne lader ikke vente længe paa sig. En Dag overrasker Otto sin Kone ude paa Væde-løbsbanen med en kendt yngre Levemand. Han gør Skandale, og næste Dag svälger Aviserne i den fede Bid midt i Agurketiden. Ottos Familie oprører til det yderste og henvender sig til Slægtens Over-hoved, den myndige Godsejer Johan Holck og beder ham om at tage Affære. Holck efterkommer Opfordringen og faar i en Hast ordnet Skilsmissen mellem Otto og Magda, og da hun ikke vil blive i Byen efter den Skandale, indvilliger hun i at rejse bort med Stridens Åble, den yngre Levemand, Gustav Jönsson. Og den grevelige Familie aander atter lettet.

Magda og Jönsson, der har slaaet sig ned i Wien, kommer dog ikke videre godt ud af det sammen. De skændes fra Morgen til Aften, og en skønne Dag forlader Jönsson hende og rejser hjem, et Eventyr rigere, medens Magda maa se at klare sig, som hun bedst kan. Paa en stor Natrestaurant møder hun sin Skæbne i Ungarerens Silkowitzs Skikkelse. Silkowitz dirigerer Orkestret og faar hurtigt Øje paa den høje blonde Kvinde, der sluger ham med Øjnene. I en Pause indleder han Bekendtskab med hende, og der opstaar hurtigt et Kærlighedsforhold imellem dem.

Men - naar Krybben er tom, bides Hestene - siger det gamle Ord, og saaledes ogsaa her. Magda har snart brugt sine sidste Penge, takket være Silkowitz vanvittige Spillelidenskab. Hver en Øre er gaaet med ved det grønne Bord, og først nu - desværre for sent - faar Magda Øjnene op for, at Silkowitz i Virkeligheden ikke er andet end en af de almindelige internationale Alfons-Typer.

Ved det grønne Bord stifter de Bekendtskab med Legationsraad, Grev von Schönau, der galant inviterer dem paa Souper. Men under denne hører Magda til sin Forfærdelse, at Silkowitz købslaar med Greven om at afstaa hende, ja, det er endda naaet saa vidt, at Greven har betalt Silkowitz et større Forskud. Hun forlader straks Selskabet, men forinden præsenterer Greven hende for sin diplomatiske Modstander, den unge Ambassadør Leo Davidoff. Magdas letfængelige Hjerte kommer straks i Brand ved Synet af den unge, elegante Diplomat, og allerede næste Dag opsøger han hende og tilbyder hende sin Hjælp, som hun med Tak modtager.

Et halvt Aars Tid er gaaet. Magda har, takket være Davidoffs Rundhaandethed faaet installeret sig i sin egen Villa, og fører her en Stør-Kokottes skiftende men glædesløse Liv. Davidoff, i hvem hun efterhaanden bliver mere og mere forelsket, udnytter denne Chance, ved at overtale hende til at faa listet Hemmeligheden om de Chevillonske Bomber ud af Grev von Schönau, der opbevarer denne. Magda gør alt, hvad Davidoff vil have, og naar virkelig ogsaa saa vidt, at hun faar lokket Papirerne fra Schönau. Men som den kloge Kvinde hun er, regner hun hurtigt ud, at her kan der slaas to Fluer med et Smæk. Silkowitz plager hende nemlig fra Morgen til Aften om Penge, og der er intet, hun hellere ønsker sig end at faa ham fra Halsen. Hendes Plan er snart lagt. Efter at Davidoff har kopieret Papirerne, sy~~z~~ Magda ved en snedig Manøvre Originalen ind i Silkowitz Frakke, hvorefter hun sender ham hen til Schönau i et ganske ligegyldigt Årinde. Schönau lader ham - paa Magdas Opfor-

dring - være alene paa Kontoret et Øjeblik, og da Silkowitz er gaaet, sætter Schönau Kontoret paa den anden Ende over "de stjaalne Papirer. Listen lykkes. Silkowitz arresteres, Papirerne findes i hans Frakke, og han dømmes, trods hans Benægtelse af Tyveriet.

En Dag træffer Magda paa en stor Restaurant Gods-ejer Johan Holck, der er taget ned for at se til sin Søn, Legationssekretær Niels Holck. Straks Magda har set den unge Holck, er hun førelsket i ham. Det lykkes hende ogsaa, bag Godsejerens Ryg at komme i Forbindelse med ham, og han er snart ligesaa forelsket i hende som hun i ham. I Restauranten har hun hørt, at Niels næste Dag Kl. 3 skal give Møde hos Gesandten i Anledning af en Mission, som kan blive afgørende for hele hans Fremtid. Da Niels nu i sin ungdommelige Begejstring beder om at maatte aflægge hende en Visit, giver hun ham Lov dertil men erklærer smilende, at hun er kun hjemme Kl. 3 den næste Dag. Og hun har ikke taget fejl. Niels stiller hos hende, præcis Klokken 3, efter forinden at have frabedt sig det ærefulde Hvert hos Gesandten. Da Godsejeren erfarer dette, bliver han ude af sig selv af Raseri og stormer hjem til Sønnen, og her møder han Magda. Først nu gaar det op for ham, hvem det er, der staar bagved. Rasende fortæller han Sønnen, hvem og hvad den Kvinde er, han elsker, og da Niels stilles overfor Valget mellem Magda og Faderen, vælger han den sidste. Ensom glider Magda ud igen i det Liv, der for hende ikke synes at rumme andet end Skuffelser.

○○○○○○○○○○

drene - varje sijne bas konföter te qjepplik, og de tillowits te sas-
te, sastar gengana Konföter bas ger snyen lunde over "de allassige
pabilier. Pifjen lirkas. Giflowski's silvestere, Pabilierne lundes i
hene Härke, og han gennem, före pifja Händelse te Tävareit.
Han Dage tiller medags bas en afor bestandsstf Gögs-
ter Jopus Höjor, jar te fader ned tor te til sin gos, bestiliane
Höjor, te segerfem Mifia Höjor. Blifke Medags per sef han nuge
han törniget i han. Det läkka penge ogoas, sas godsetseunz affe
af komme i Jordpådien med han, de un se snitt, tildean iordspel
tende per han part, te Mifia hase
Gesangern i Almeyning te en Missions,
en Missie
per han Hemtig. De Missie
per han
BUDAPEST MOSCOU BARCELONA SOFIA

FILMS-KOMPAGNI A/S NORDISK

COPENHAGEN

BERLINS. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“
Teleph.: Amt Mpl. 10191.

0000000000

Die Abenteurerin.

Pers.nen:

Baron Otto Gyldenkrantz Herr Aage Hertel.
Magda, seine Frau Frau Betty Nansen.
Gustav Jönsson. Herr Torben Meyer.
Johan Holck. Herr Svend Kornbeck.
Niels, sein Sohn. Herr Nicolai Johannsen.
Silkowitz. Herr Svend Aggerholm.
Graf Albert v. Schönau. Herr Oskar Stribolt.
Leo Davidoff, Ambassadeur. . . . Herr Svend Melsing.

Graf Otto v. Gyldenkrantz hat sich zum Trotz seiner erzkonservativen Familie mit der schönen aber sehr leichtsinnigen Magda verheiratet, und da Otto schwächlicher Natur ist, hält sie ihn in strammen Zügeln zum grossen Aerger der gräflichen Familie, die nur auf eine Gelegenheit wartet, um sie aus ihrem Kreise auszustoßen. Diese lässt nicht lange auf sich warten. Eines Tages überrascht Otto seine Frau auf der Rennbahn mit einem bekannten jüngeren Lebemann. Otto macht Skandal, und tags darauf schwelgen die Zeitungen in dem fetten Bissen mitten in der sauren Gurkenzeit. Ottos Familie regt sich ungeheuer dabei auf und wendet sich an das Oberhaupt der Familie, dem ernsthaften Gutsbesitzer Johan Holck mit der Bitte, sich der Sache anzunehmen. Holck kommt der Aufforderung prompt nach, indem er schleunigst die Scheidung zwischen Otto und Magda anordnet; da sie so wie so nach dem Skanda nicht in der Stadt verbleiben will, willigt sie ein, wegzureisen, und zwar mit der Ursache des Streites, dem jungen Lebemann, Gustav Jönsson. Die gräfliche Familie aber atmet wieder erleichtert auf.

Magda und Jönsson, die sich in Wien niedergelassen haben, kommen jedoch nicht gut mit einander aus. Vom Morgen bis Abend liegen sie im Streit, und eines schönen Tages verlässt Jönsson seine Frau und reist nach Hause, ein Abenteuer reicher, während Madga sich nun allein helfen muss, so gut sie es kann. In einem Nachtcafé begegnet sie ihrem Schicksal in Gestalt eins Ungarn namens Silkowitz. Dieser dirigiert ein Orchester und er wird bald der grossen blonden Frau gewahr, die ihn wiederum förmlich mit den

(Die Abenteurerin II)

Augen verschluckt. Während einer Pause macht er ihre Bekanntschaft und bald entsteht ein Liebesverhältnis zwischen den beiden. Aber - wenn die Krippe leer ist, knäbeln sich die Pferde - sagt ein altes Sprichwort, und so auch hier. Magda hat bald ihr letztes Geld verbraucht, dank Silkowitz's leidenschaftlichem Spiel. Der grüne Tisch hat jeden Pfennig verschluckt und erst jetzt, leider zu spät, sieht Magda, dass Silkowitz in Wirklichkeit nur ein gewöhnlicher Louis-Typ sei.

Am grünen Tisch wird die Bekanntschaft mit dem Legationsrat, Grafen von Schönau, gemacht, der sie galant zu einem Souper lädt. Unterdessen hört Magda zu ihrem Entsetzen, dass Silkowitz sie an den Grafen verhandeln will, ja es war bereits zu einem Vorschuss an Silkowitz gekommen. Bald verlässt sie die Gesellschaft, vorher jedoch stellt sie der Graf seinem diplomatischen Gegner, dem jungen Ambassadeur Leo Davidoff vor. Magdas leicht flammendes Herz ist bald von dem jungen eleganten Diplomaten entzückt, und schon nächsten Tages sucht er sie auf, um ihr seine Hilfe anzubieten, die sie mit Dank annimmt.

Ein halbes Jahr ist vergangen. Magda hat sich dank Davidoffs Splendidität ihre eigene Willa ausgestattet und führt hier einer Bohèmes abwechselndes aber freudenloses Leben. Davidoff, in dem sie mehr und mehr verliebt wird, benützt diese Chance, und überredet sie, das Geheimnis der Chevillonschen Bomben dem Grafen von Schönau abzulisten, das dieser bewahrt. Magda tut alles, was Davidoff will, und erreicht es auch, die Papiere dem Grafen abzulenken. Aber als kluges Weib, kommt sie bald auf den Einfall hier zwei Fliegen auf einmal zu schlagen. Silkowitz plagt sie nämlich vom Morgen bis zum Abend um Geld, und nichts wünscht sie sehnlicher, als ihn sich vom Hals zu schaffen. Ihr Plan ist bald gelegt. Nachdem Davidoff die Papiere kopiert hat, näht Magda heimlich ge-

(Die Abenteurerin III)

schickt das Original in Silkowitz Ueberziehen, worauf sie ihn in einer gleichgiltigen Angelegenheit zum Grafen schickt. Auf Magdas Aufforderung lässt ihn Schonau einen Augenblick alleine, und da Silkowitz wieder gegangen ist, sucht Schonau nach den "gestohlenen Papieren", dabei sein Bureau auf den Kopf stellend. Die List war glückt. Silkowitz wird verhaftet, die Papiere werden bei ihm gefunden und er wird verurteilt, trotz seiner Versicherungen, den Diebstahl nicht ausgeführt zu haben.

Eines Tages trifft Magda in einem grossen Restaurant den Gutsbesitzer Johan Holck, der gekommen war um seinen Sohn, den Legationssekretär Niels Holck zu besuchen. Sobald Magda den jungen Holck erblickt, ist sie auch schon in ihm verliebt. Es glückt ihr hinter des Gutsbesitzers Rücken in Verbindung mit ihm zu kommen, und er ist ebenso bald auch in sie verliebt. Im Restaurant erfährt sie, dass Niels für nächsten Nachmittag um 3 Uhr beim Gesandten wegen einer Mission, die für seine Zukunft entscheidend werden kann, zugesagt ist. - In seiner jugendlichen Begeisterung bittet er Magda, ihr einen Besuch machen zu dürfen; sie erlaubt es ihm und lächelnd fügt sie hinzu, dass sie nur um 3 Uhr am nächsten Tage zu Hause sei. - Und sie hat sich nicht geirrt. Niels trifft präzis um 3 Uhr bei ihr ein; vorher jedoch schrieb er dem Gesandten, er bäre um Entlastung des ehrenvollen Amtes. Dies erfährt der Gutsbesitzer und in seiner Entrüstung stürmt er heim zu seinem Sohn und hier trifft er Magda. Da begreift er, wer dahinter steckt. Zornig erzählt er dem Sohne wer und was dieses Weib ist, dem seine Liebe gehört, und da Niels vor die Wahl zwischen Magda und dem Vater gestellt wird, wählt er letzteren. Einsam gleitet Magda hinaus in das Leben, das für sie nichts anderes als Enttäuschungen zu enthalten scheint.

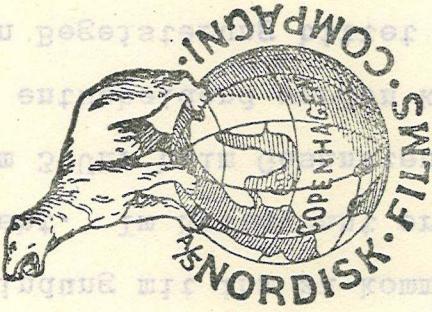
**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.
Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

L' Aventurière.

Personnages:

Le baron Olivier de la Couronne d'Or M. Aage Hertel
Marguerite, baronne de la Couronne d'Or Mme Betty Nansen
Gustave Delporte M. Torben Meyer
Le baron Jean de Boisfontaine M. Svend Kornbeck
Hector, son fils M. Nicolai Johannsen
Silkowitz, chef d'orchestre M. Svend Aggerholm
Le comte Albert de Grémor M.Oscar Stribolt
Son Excellence Léon Daviddoff, ambassadeur M. Svend Melsing.

Le comte Olivier de la Couronne d'Or, malgré les habitudes conservatives de sa famille, s'est marié avec la belle, mais aussi très légère Marguerite, et comme Olivier est d'une nature faible elle le mène par le bout du nez pour le plus grand chagrin de sa noble famille qui ne cherche qu'une occasion pour le faire rompre avec Marguerite. Cette occasion ne se fait pas longtemps attendre. Un beau jour Olivier surprend sa femme aux courses avec un jeune viveur. Il fait un scandale dont les journaux sont remplis le lendemain. La famille d'Olivier s'indigne au plus haut degré et s'adresse à son chef, l'impérieux propriétaire Jean de Boisfontaine, pour lui demander de prendre l'affaire en mains. Boisfontaine a vite fait de faire prononcer le divorce entre Olivier et Marguerite, et comme celle-ci ne peut rester dans la ville après ce scandale, elle consent à partir avec l'objet de la discorde, le jeune viveur Gustave Delporte. Maintenant la noble famille se sent soulagée.

Marguerite et Delporte, qui se sont retirés à Vienne, font très mauvais ménage. Ils se querellent du matin au soir, et,

(L'Aventurière II)

un beau jour, Delporte quitte Marguerite et revient avec une aventure de plus sur la conscience, de sorte que Marguerite doit chercher elle-même à se tirer d'affaire de son mieux. Dans un grand café de nuit, elle rencontre son destin en la personne du Hongrois Silkowitz qui dirige l'orchestre et a vite fait de remarquer la jeune femme blonde qui le dévore des yeux. Pendant une pause il fait connaissance avec elle, et bientôt des relations d'amour existent entre eux.

Mais, comme dit le vieux proverbe - quand le ratelier est vide, les chevaux se battent - et c'est ce qui arrive. Marguerite, grâce à la passion folle de Silkowitz pour le jeu, a bientôt vu la fin de son argent. Son dernier sou a disparu sur le tapis vert, et c'est seulement maintenant - trop tard hélas - qu'elle voit que Silkowitz n'est, en réalité, autre chose qu'un type ordinaire d'alphonse international.

A la table de jeu ils font connaissance avec le conseiller de Légation, le comte von Schönaū, qui les invite à souper. Pendant le souper, Marguerite entend que Silkowitz est en négociations avec le comte pour la lui céder; les négociations sont même tellement avancées que le comte a déjà payé une assez grande avance à Silkowitz. Elle quitte aussitôt la société, mais avant le comte l'a présentée à son adversaire diplomatique, le jeune ambassadeur Léon Davidoff. Le cœur inflammable de Marguerite prend feu aussitôt à la vue du jeune et élégant diplomate, et, déjà le lendemain, il lui rend visite, et lui offre son aide, qu'elle s'empresse d'accepter.

Six mois se sont écoulés; Marguerite grâce aux libéralités de Davidoff, s'est installée dans sa propre villa et y mène la vie d'une grande cocotte. Davidoff de qui elle est devenue peu à peu de plus en plus amoureuse, profite de cette circonstance pour la

(L'Aventurière III)

persuader de dérober au comte chevillon que celui-ci possède. Marguerite fait tout ce que Davidoff désire, et elle réussit en effet à s'emparer des papiers de Trémor. Mais, en vrai femme qu'elle est, elle calcule vite qu'elle peut faire d'une pierre deux coups. Silkowitz la tourmente du matin au soir pour avoir de l'argent, et son plus grand désir est de se débarrasser de lui. Elle a bientôt formé un plan. Après que Davidoff a copié les papiers, par une manœuvre habile elle coud le document original dans le vêtement de Silkowitz, après quoi elle l'envoie trouver Trémor sous un prétexte quelconque. A la demande de Marguerite Trémor le laisse seul un moment dans son bureau, et lorsque Silkowitz est parti, Trémor met son bureau sens dessus dessous pour trouver les papiers volé. La ruse réussit Silkowitz est arrêté, les papiers sont trouvés dans son vêtement, et malgré ses dénégations il est condamné.

Un jour, dans un grand restaurant, Marguerite rencontre le propriétaire Jean Boisfontaine qui est venu à la ville pour voir son fils, le secrétaire de Légation Hector Boisfontaine. Aussitôt que Marguerite voit le jeune Hector elle tombe amoureuse de lui. Elle réussit, en se cachant du père, à entrer en relations avec lui, et il devient bientôt aussi amoureux d'elle qu'elle l'est de lui. Elle a entendu que le lendemain à 3 heures, Hector doit se rendre chez l'Ambassadeur au sujet d'une mission dont tout son avenir doit dépendre. Quand Hector, dans son enthousiasme juvénil, sollicite un rendez-vous de la jeune femme, elle y consent mais lui déclare en souriant qu'elle sera chez elle le lendemain seulement à 3 heures. Elle ne s'est pas trompée; Hector se présente chez elle à 3 heures précises après avoir refusé l'honorable mission dont l'Ambassadeur voulait le charger. Quand le père de Boisfontaine apprend cela, il est hors de lui de fureur, et court

(L'Aventurière IV)

chez son fils où il trouve Marguerite. Maintenant il comprend l'intrigue et raconte à son fils qui est la femme qu'il aime, et lorsqu'il met le jeune homme en demeure de choisir entre lui et cette femme, celui-ci revient à son père. Marguerite se retrouve encore seule dans cette vie qui semble ne renfermer pour elle que des déceptions.

MUSIQUE
COMIQUE
DU MUSICAL
THEATRE
PARISIEN
DU THEATRE
MUSICAL DE PARIS

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

